

Millaista on olla erilainen?

Olen ollut 18-vuotiaasta asti Kelan tuilla, elämäni on ollut erilaista kuin monen muun. Moni muu on ollut paljon töissä, perustanut perheen, maksanut asuntolainaa, sellaista mitä elämässä yleensä tapahtuu. Olen siis elänyt erilaista elämää kuin suurin osa.

Koulukiusattuna, jonkinlaisena erilaisena, vielä erilaistettuna. Sekä tavallaan, hyvää tarkoittaen, rakenteellisesti erilaistettu, erilaisten putkien kautta: erityiskoulussa, kuntoutuskodissa ja sairaalassa.

Kaipuu osallisuuteen on ollut ja nyt onneksi tapahtunut. Osallisuutta on tullut erilaisten järjestöjen kautta, etten vain erakoitunut kotiin. Ollut monessa mukana, saanut merkitystä ja ihmissuhteita. Siivonnut, myös työkseni, toiminut kokemusasiantuntijana, ollut tutkivassa teatterissa, ollut koulutuksessa Tyynenmeren rannalla ja Suolijärven rannalla vapaaehtoistyössä. Osaan kasata Trangian. Kaikenlaista seikkailua tavallisessa harmaassa arjessa.

Luontosuhde - miksi, miten, koska?

Ei voi oikein vastata täsmällisesti, koska lähiöiden kasvattina luontoa on aina ollut itsestään selvästi ympärillä, siinä ja sen osana on oltu ja kasvettu. Eläimet ovat olleet tärkeässä roolissa elämässäni, myös silloin kun ei ole mennyt niin hyvin.

Olen tässä ja nyt, **männyt eivät toivottavasti murehdi.**
Olemassa. Kiitos, että olet olemassa.

Kristian 44 v

KUUNTELE
TEKSTIT TÄSTÄ

HAVAINNOI LUONTOA & MIELTÄ

Valitse mieleisesi puu ja nojaa siihen.
Miltä puu tuntuu kehoasi vasten?
Mikä tuo merkitystä elämääsi?